

σταντίνου καὶ τῆς ἁγίας Ἑλένης καὶ τὸ “ ἐν τούτῳ
 “ νίκα.” ἔνθεν δὲ τὸν φοίνικα καὶ τὸ “ ἐκ τῆς κόνεώς
 “ μου ἀναγεννῶμαι.” Ὅλοι δὲ ἠρκίσθησαν πανδήμως
 τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ὄρκον.

Ὁ δὲ Ὑψηλάντης, ἀφ’ οὗ διέτριψεν ἕξ ἡμέρας ἐν
 Ἰασίῳ, καὶ διένειμε χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας,
 ἐξεστράτευσεν εἰς Βουκουρέστι μετὰ 800 ἰππέων
 προδιατάξας νὰ ἐτοιμασθῶσι παντοῦ τροφαὶ εἰς
 χρῆσιν δεκακισχιλίων στρατιωτῶν. Ἄλλ’ ἢ ἐν
 Ἰασίῳ ἐξαήμερος διατριβὴ του οὔτε τὸ ἐπιχείρημά
 του ἐσύστησεν, οὔτε αὐτὸν ὑψώσεν ἕξ αἰτίας τῆς
 ἀναξίας ὑπαλληλίας του καὶ τῆς κακοθείας τοῦ
 συρφετώδους στρατοῦ, ὅστις ἀχαλίνωτος εἰς τὰς
 ὀρέξεις του ἔπραττε παντὸς εἶδους καταχρήσεις ἀσυ-
 στόλως καὶ ἀφόβως ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ ἀρχιστρατήγου
 καὶ ἐκίνει μέγαν γογγυσμόν· μόνῃ ἢ ἰδέα τῆς ῥωσ-
 σικῆς ὑποκινήσεως διεσώζετο καὶ κατείχε τὴν γενικὴν
 καὶ δικαίαν ἀγανάκτησιν. Πολλοὶ δὲ τῶν κατοίκων
 τῆς Βλαχίας, μαθόντες ὅτι τὰ ἄτακτα ταῦτα στρατεύ-
 ματα μετέβαιναν ἐκεῖ, ἐφοβήθησαν μὴ πάθωσιν ὅσα
 οἱ Μολδανοὶ καὶ ἔφυγαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ὑψηλάντης
 καθ’ ὁδόν, ἐξέφρασε πρὸς τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς
 συγκροτοῦντας τὴν Ἀρχὴν προκρίτους τῆς Βλαχίας
 τὴν ἀπορίαν του, ὡς διατηρουμένης, κατὰ τὸ λέγειν
 του, αὐστηρᾶς εὐταξίας ἐν Μολδαυίᾳ· τοῖς ἔστειλε
 δὲ, ἐπ’ ἐλπίδι νὰ τοὺς καθησυχάσῃ, καὶ τὰς πρὸς τοὺς
 Βλάχους προκηρύξεις του εἰς δημοσίευσιν, καὶ τοῖς
 ἔλεγεν ὅτι ἡ προστατεύουσα τὰς Ἡγεμονείας μεγάλη
 Δύναμις θὰ ἐμπόδιζε τὴν εἰσβολὴν τῶν βαρβάρων· εἰς
 πίστωσιν δὲ τούτου ἐπρόσθετεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς
 Βιτυγενστέης διετάχθη νὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν ὀρίων τὰ ἐν
 Βεσσαραβία στρατεύματα, καὶ ὅτι οὐδ’ αὐτὸς θὰ
 διέμενεν ἐν τῇ Βλαχίᾳ· τοὺς διέταττε δὲ νὰ ἐτοιμά-
 σωσιν εἰς χρῆσιν τῶν μεγάλων δυνάμεών του τροφὰς
 καὶ καταλύματα ἐπὶ τῆς διαβάσεως.